

„אבא, אל תהרוג את עליזה נמיצאט“

ר זזו! לפנות את המקום! צעק שר טר נרגש, „להסתלק מן המעבר“ הוא גירש בתוקף את הקהל, שהצטופף במסדרון. נות הצירים של בית-משפט השלום בחדרה. אולם השוטר לא יכול היה לגרש את העתונאים, שזכותם להיות בכל מקום בבית המשפט. אליהם פנה פקיד בית-המשפט ב שטט ובנימוס. „העתונאים יכנסו לאלולם“, הודיע, „שם יערך המשפט.“

העתונאים נענו לבקשתו, חיכו בסבלנות. עברה רבע שעה. עברה חצי שעה. הזמן נראה להם ארוך מדי. כי הדיון אשר למענו באו, לא היה אלא בירור בקשת המשטרה להאריך את מעצרו של איזו שושן, שנאשם בנסיון לרצוח את אשתו ואם ארבעת ילדיה, עליונה.

לבסוף יצאו העתונאים בחוסר-סבלנות למסדרון. הם לא מצאו עוד את הנאשם ואת השוטרים. רק אז הבינו שנפלו קרבן לתמרון מחוכם של המשטרה. השוטרים לא רצו כי העתונאים והקהל יעקבו אחרי מהלך דיון זה, סילקו אותם בכוח ובמרימה. למראית עין, היתה לכך סיבה חברתית. כי הנאשם איזו שושן, בן 40, היה בעצמו שוטר. מה, אם כן, טבעי יותר מאשר ששוטרים יגנו על חברם, אפילו הוא נאשם בנסיון לרצוח אשה צעירה בת 25?

אולם עד-ראייה אחד גילה לעתונאים סיבה טובה שניה: הנאשם הובא לבית-המשפט בלתי-יכול. היה זה נוהל בלתי-רגיל מאד, כי פקודת-קבע היא במשטרה שנאשם-ברצח חייב להיות מובא לדין באויקים, מאחר של גבי נאשם-ברצח, הצפוי למאסר-עולם, גדול הפיתוי להימלט. השוטרים לא רצו, כנראה, כי העתונאים יחכחו ביחסם החבוי והנאה לחבר שטרם.

★ ★ ★

המשטרה — שותפת למשע?

אולם כאשר התעמקו חוקרי העולם הזה השבוע בפרשה, מצאו כי היתה למשטרה סיבה טובה עוד יותר לפרוש את צעיר-ההשתקה מעל לפרשה זו, ולהשתמש בכל התחבולות כדי למנוע את פרסומה. ואמנם, היא הצליחה לצמצם את הפרשה לידיעות קטנות בעתונות היומית.

מדוע היתה מעוניינת בכך? מפני שמשטרת ישראל עצמה היתה, כמי עט, שותפת לעבירה.

כי לא היתה זו הפעם הראשונה שהנאשם ניסה לרצוח את אשתו. הוא ביצע לפחות נסיון רציני אחד עוד קודם לכן. למרות זאת לא אחזה המשטרה באמצעים נגדו.

היא אפילו מסרה לו מאוחר יותר רשיון להחזיק באקדח פרטי — אותו אקדח בו בוצע לאחר מכן הנסיון לרצח, שבגללו האריך השופט השבוע את מעצרו 15 יום. בשבוע בו תקף בתל-אביב פרקליט-המדינה דניאל חרסית את הנהוג המתפשט והולך להטיל איפול על משפטים, ולהגן על פושי עים עלידי העלמת שמם (ראה במדינה), היה נסיון-ההשתקה זה של המשטרה חמור במיוחד. הוא היה גם חסר-סיכויים, כי אי אפשר היה להעלים את ההאשמות הכבדות, והמרידות הרבה, השוררות במשפחת הקר בן.

סיפר השבוע יצחק כחבוט, אבי הנפגעת, לכתב „העולם הזה“:

לא יודע איך הכיר אותה. אומרים, בא קרוב משפחה והביא את איזו אצל עליזה בתי, אמר לה משהו עליו, והתחתנו. אני, לא איכפת היה לי שהם מתחתנים. עליזה היתה כבר בת 16, וטוב היה שתחתן, ולא תלך ברחובות.

בהתחלה היו להם חיים טובים. איזו אהב אותה והכל היה בסדר. אולי שש שנים, רבו כמעט אף פעם. עד שהתחננו של איזו, שהיה נהג טנדר של המשטרה, הגיעו לארץ. ההורים עשו כל מיני כססוכים ביניהם, והיו אומרים לאיזו דברים לא יפים על הבת שלי. עליזה לא היתה שמה לב בהתחלה.

ריטה 1940 עם זוהר ועם תואר

ריטה 1960 לא זוהר, לא תואר

הנאשמים ופרקליטם הם סימפטיים, אנשי שים, מעוררי אימון. אפילו בגידתה של ריטה בבעלה מתוארת בצורה עדינה ולא כמעשה-הפקרות. לצופה ברור מראש שהבעל הסאדיסט נהרג כתוצאה מתאונה מקרית. לעומת זאת גורעים מאוד הם כלפי התביעה. אמו של המאהב, בגללה אירעה התקרית בי ביתה של ריטה, היא סמל צרות-המוחין, מתגלית כמדכאת שיטתית של בנה. התובע עצמו הוא טיפוס של קצין ס.ס., המדבר בשחצנות שבגללה בלבד היה על המושבעים לזכות את הנאשמים. מה הפלא שכל האהדה נהונה לאשה המזדקנת, שבסך-הכל חשקה באושר?

מין מצחיק

בדי ידיום בבקשה! (מקסיס, תל-אביב; איטליה) הוא סרט נוסף, הממחיש מדוע משלהבת כל כך מציאותן של חיילות בצבא? את דמונם של ורים. ליצרנים הארי סלקים די היה להביא מחלקת חיילות מצבא ארצות-הברית לבסיס-תעופה איטלקי, כדי ליצור קומדיה על רקע זה, שיותר מהיותה מצחיקה, נועדה לגרות את הדמיון החולני ולתאר בפניו את האפשרויות הגלומות בי הימצאות נשים בצבא. החיילות האמריקאיות בסרט זה לא רק שהן חתיכות מושלמות אחת אחת, שמדיהן על פי רוב הם חזיות וזוג מכנסים קצרים, אלא שאין להן מטרה אחת בחייהן מאשר להכניס מחלקות גברים לחדר המיטות שלהן. כנראה שעצם הצגת חיילות על הבד נראה ליצרני הסרט כשיא הקומדיה, ומסיבה זו לא טרחו להכניס בה כמעט שום יסוד קומי אחר.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם: **גיהנום בכרך** (צפון, תל-אביב) — בית-סוהר לנשים הופך בתכפר לפרוצה ופרוצות לחזרות בתשובה. אנה מניאני, ג'ולייסה מסינה. **דושיח בחדר המיטות** (אופיר, תל-אביב) — מלחין יפה-תואר מותח מרי הטת יפה עוד יותר, בקומדיה רומנטית. דוריס דיי, רוק הסטון. **ידידי ניהען** (פארי, תל-אביב) — הודמנות תוזרת לראות את סרטו הקלאסי של מרסל קארנה, מתקופת מלחמת העולם השנייה. רומן על רקע התיאטרון הצרפתי במאה ה-19. ז'אן לואי בארו ופייר בראסר.

קולנוע

סרטים

נקודת ארכימדס

הקבצן העליז (הוד, תל-אביב; צרפת) הוא התפקיד הקומי הטהור הראשון, המורטל על אחד מטובי השחקנים של הקולנוע הצרפתי — ז'אן גאבין. גאבין ירד פעם בדרכה, לעומת טיפוס המעמד הבינוני, אותם היה נוהג לגלם במרבית סרטיו, מופיע בדמותו של ארכימדס, קבצן פאריסאי, שה קבצנות טבועה באופיו.

ארכימדס הוא דמות מיוחדת במינה. הוא קבצן, אך בלבשו ניכר שמץ הידור. הוא ישיש לבן-שיער-זקן, אך צעיר ברוחו, מק פץ ומומר כנער. הקבצנות אצלו אינה מק רית, כי אם ענין של אידיאולוגיה. כי אר-כימדס בעל-השכלה, השוחה בין תאריכים היסטוריים ופחמני שירה, בו לכל העובדים, רואה בהם עבדים. הקבצנות אצלו היא ביטוי עליון של היותו בן-חורין.

הוא מתגורר בשלד בנין ההולך ומסתיים. וכאשר גדל קצב הבניה והרעש גובר, הוא מחפש לו דור אחר. הקבצן נוטל את הר עיון מסיפורי או. הנרי, מנסה להיכלל לת קופת התורף. אולם כל מאמציו, כמו בסר פורו של הנרי, אינם מועילים: הצדק הצר פתי אינו מוכיח את עצמו, ועל ניפוח ריר הוט בית-מרוה, נידון ארכימדס לשבוע מאסר בסך-הכל.

לפרק זמן מסוים נדמה שארכימדס מאבד את חרותו: הקבצן שפשל לדיירת, שבר את רגלו בעת שסולק ממנה, מעניין את אר-כימדס בעסק החזרת כלבים אבודים-גנובים לבעליהם. בדרך זו מגיע ארכימדס אל החב רה הגבוהה הצרפתית. אך הוא מחליט לב רוח מחברת הקלושאים הפאריסאים, לנסוע לריביירה. אלא שגם שם הוא נוכח לדעת שאין מקום בו יכול אדם להיות חפשי ב-אמת.

הבמאי גיל גרנגיה יצר סרט נפלא באור רתו. הוא העלה בו גלריה שלמה של דמו יות הרחוב הצרפתי, השתמש לשם כך ב מיטב שחקני הבד הצרפתיים החל בצבי קואל המוקיון וכלה בברנאר בלייר. הסרט אינו מסתפק בתיאור עולמם של קבצני פאריס, אותם הוא מציג בגישה אנושית, לבבית ו חמה. מדי פעם השתמש הבמאי בשתי השנו למתוח ביקורת חברתית, שאינה מצטמצמת למטרה אחת בלבד. אנשי החברה הגבוהה הסובבים והריקים. בני המעמד הבינוני רוד פיהבצע, הקומוניסטים הצבועים, העתונות — כולם משמשים מטרה לחיצו לעגו של גאבין, הקבצן העליז.

ריטה של יומים

היא חשקה באושר (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) ולך, בוגדת ריטה היי חרת בבעלה. ריטה, ארבעימפלס, אינה דומה הפעם לשום דבר שהיתה בקריירה ה קולנועית הנוהרת שלה. במאמץ לקנות לה, עם הזיקנה, גם את הכבוד הכרוך בתואר שחקנית דרמטית, ויתרה הפעם ריטה לא רק על קרדיה הקולנועיים המפורסמים ועל הבלטת חמיקה המפתים. היא ויתרה גם על עצם היותה ריטה הייחרת.

בתפקיד עקרת-הבית המזדקנת והמשועמת, הנשואה לקצין בולשת אכזרי ודוחה, השליכה ריטה מאחוריה כל סממן שסימל אף-פעם את דמותה הנוהרת. היא אף ויתרה על האופור, מציגה את עצמה על הבד בר מותה האמיתית כיום: אפורה, מאוכזבת וד קנה.

הסרט עצמו הוא דרמה משפטית, כתובה ומבוימת בידי המחזאי קליפורד (בת-הכפר) אודטס, שחזר להוליבד אחרי הפסקה של 15 שנה. ריטה, המתנה אהבים עם רואה חשבון אלמן (דין ג'אגר), מסתכנת במשפט רצה. כאשר היא נפגשת עם אהובה במטבח ביתה, מפתיע אותם הבעל המזוין באקדח. בתגובה בינו לבין המאהב גורה הבעל ונהרג. ריטה ודין מואשמים ברצח בכתנה תחילה.

שחורים מאד וזכנים מאד. את תפקיד ההגנה על ריטה נוטל על עצמו עורך-דין צעיר וחסר-נסיון (אנטוני פרנציו) (זה) מלא התלהבות. למרות שמלכת חילה אינו מאמין בצדקתה של לקוחתו, הוא מזהל מאבק משפטי סוער ורועש, במיטב מסורת משפטי הסרטים ההוליוודיים, כדי לשכנע את המושבעים לזכות את לקוחתו. הדרמה המשפטית יכולה להיות מרחקת באמת, לולא היה ברור לצופים מראש מה יהיה סק דים של המשבעים. כי תסריטאי במאי אודטס לא השאיר מקום למקריית בכספדינים. הוא קבע אותו מראש. כל הקל פים משחקים הפעם לצידם של הנאשמים.

- גם לאוטו
- גם לנוף
- גם לבית
- ולחוף

Transistor
SCHNEIDER
RADIO-TELEVISION
KLIPPER RADIO WORKS LTD.
A.M. CO.

ל תרתעי

הנקיון הכללי לפסח

שבון בא לעזרתך בנקוי כל פנות ת. שבון שוטף כלים להפליא, רוחץ, גס ומנקה. שבון מעלה קצף גם במים קרים ילו במי ים. שבון נוה בשמוח וחסכוני ביותר. שבון יעיל פי 3 מכל שבון כביסה

אין להתפלא שכל עקרות הבית תמשות בקביעות רק בסינבון ל י נסיון אחד בלבד. דרשי בתוקף שבון מתוצרת נקה עם תמונת גול במגפיים על גבי הארזיה. פינטבון כשר לפסח

חליכות הריון

א שדו חסדיק 19
62 19 13 12 01 16 10

גינה גלזר * מכון ליופי

תל-אביב, רחוב דיונוגף 82
טיפול פנים (אינדיבידואלי)
טיפול מיוחד בקמטים
ריפוי פצע-יבגרות ("אקנה")
טיפול רגליים בשעווה
פילינג (PEELING)
איפור
התייעצות קוסמטית (חנים)
והתאמת תכשירים.
טיפולים פלסטיים.